

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Først til hr. Ulrik Kragh: Den der med at sige, at det jo var herligt at høre, at jeg var så meget mere nuanceret end hr. Svend Auken, er jo altså meget sødt. Men jeg må bare sige, at er der to, der står sammen i det her, så er det altså faktisk hr. Svend Auken og jeg. Nej, det er ikke synd for mig.

Hvorfor skal vi bruge så mange flere penge – nu sagde hr. Ulrik Kragh 4,5 mia. kr. – når miljøgevinster er den samme? Jamen miljøgevinster er jo *ikke* den samme. Det er jo lige præcis det, der er pointen. Dynamikken i kvotehandel, hvis man bruger varm luft, er at sige: Sæt gang i eller hold gang i jeres gamle kulkraftværker, så kan I sælge det på det nordiske marked. Det kan I tjene særdeles meget på. Så køb nogle varmluftkvoter til 20, 30, 40, 50 kr. pr. t, der er jo ingen, der kan svare reelt på, hvad det er. Det lægger så et par øre oven i elprisen. Så tjener I stadig væk forrygende. Hvor er miljøgevinster i det? Det er der ingen miljøgevinst i. Der er kun sikkerhed for, at Danmarks udslip af drivhusgasser, her CO₂, kommer til at blive øget.

Formentlig er 80 mio. t i første periode et realistisk bud på det, hvis man kører denne her politik, mod de 55 mio. t, vi skulle have været ned på. Så derfor er der ingen miljøgevinst.

Der, hvor miljøgevinsterne er, er ved at satse på de renere teknologier, både de teknologier, der ligger i vinden, biogas, sol, geotermi osv., og de gevinster, der ligger i energibesparelser, hvad enten vi taler isoleringsmaterialer, eller vi taler andre tiltag. Det er der, teknologigevinsterne ligger.

Kl. 19.10

Og så til hr. Dohrmann: Er det 55 pct., eller er det 95 pct., jeg mener, når jeg siger hovedparten? Ja, et rigtig godt bud ville være at sige hele markoen bortset fra de 5 mio. t ekstra, der er kommet oveni på grund af basisåret. Lad os starte med at bruge de 5 mio. til at eksperimentere med seriøse projekter inden for CDM og Joint Implementation ...

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg tror, jeg bliver nødt til at sige, at nu er det altså gået ret meget over tiden.

Anne Grethe Holmsgaard (SF):

Jeg må svare hr. Vesselbo bagefter.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Sådan må det være.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Jeg vil følge lidt op på begrebet: Hovedparten af CO₂-reduktionen skal ske i Danmark. Jeg har svært ved at forstå, hvorfor det ikke er lige så godt at fjerne CO₂ fra de fattige østeuropæiske lande, som ikke har råd til at investere i nye moderne kraftværker, så de kan komme op på niveau med os i løbet af ganske kort tid, at man ikke dér kan reducere den CO₂ ved at hjælpe dem, bygge nogle filtre på, og hvad ved jeg. CO₂-reduktion er vel lige god, uanset om den foregår i Østeuropa eller i Danmark.

Jeg har godt nok set, at i det forslag til vedtagelse, som fru Anne Grete Holmsgaard også deltager i, står der, at det er reduktionen af udslippet af drivhusgasser i Danmark.

Man kan vel ikke lige sætte sådan en mur op og så sige, at nu tager vi det kun lige i Danmark. Atmosfæren hænger jo sammen. Og derfor igen: Er det ikke lige så godt at fjerne det i de gamle østeuropæiske lande som i Danmark?

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg må søreme indrømme, at jeg heller ikke rigtig forstår det. Vi står med et globalt problem, vi laver en international aftale, og så synes SF og fru Holmsgaard, at vi skal løse problemet i Danmark. Det er, som om fru Holmsgaard synes, at vi danskere skal piskes med ris fra morgen til aften, alene for at vi selv bagefter kan nyde smerten. Det er da en virkelig positiv politik at byde landets befolkning.

Jeg må indrømme, at jeg altså ikke forstår det. SF er blevet et rigtigt internationalt parti, europavenligt, giver mandat til internationale aftaler, og når de så kommer hjem, så skal vi alligevel løse hele baduljen selv. Jamen hvor er fornuften?

Til sidst: Forudsætningen for et marked er, at der er en køber og en sælger. En sælger afleverer en vare, vedkommende ikke kan bruge, og får en pris, som man kan lave teknologiudvikling for. Når den teknologiudvikling medfører, at man får en vækst i samfundet, som gør, at man skal bruge mere energi, så tvinges man til med Kyotoprotokollens mekanismer at udvikle nogle besparende energiformer og energiteknologier, og derved får vi samlet set en CO₂-reduktion.